

[Finansministeren.]

nes, højere end efter de gældende regler. Derfor kan man opnå nogenlunde uændrede skattebeløb ved at anvende procenter, der er lavere, og i mange tilfælde væsentlig lavere, end procenterne i de gældende stats-skatteskalaer. Denne nedsættelse af skatteskalaernes procenter, der i høj grad vil lette beskatningen af merindtægter, blev indgående drøftet under skattereforhandlingerne i foråret. Der var dengang almindelig enighed om, at indkomstskatten til staten i de kommende år bør udskrives efter en grundbeløbsskala, der fastlægger forholdet mellem de skattebeløb, der skal betales af indtægter af forskellig størrelse. Statsskattens tilpasning til udskrivningsbehovet, der kan variere fra år til år, skal derefter gennemføres ved, at skalaens grundbeløb forhøjes eller nedsættes med samme procent for alle skatteydere. Tanken er, at der hvert år fastsættes en særlig udskrivningsprocent for indkomstskatten til staten. Hvis procenten f. eks. bliver 100, betyder det, at statsskatten netop skal udskrives med skalaens grundbeløb; bliver procenten 110, skal skalaens grundbeløb forhøjes med 10 pct., og sættes procenten f. eks. til 80, skal skalaens grundbeløb nedsættes med 20 pct.

Det er naturligvis vigtigt for de enkelte skatteydere så tidligt som muligt at få klarhed over, hvad de til næste år skal betale i statsskat af de indtægter, som skal opgøres på selvangivelsen efter nytår, og den første betingelse for at tilvejebringe en sådan klarhed er, at der fremlægges forslag til grundbeløbsskala for skatteåret 1968-69. Men dette er ikke tilstrækkeligt. Det, man som skatteyder normalt vil være interesseret i at få besked om, er jo ikke, hvor meget ens statsskat vil andrage i forhold til de skattebeløb, der skal betales af andre skatteydere med højere eller lavere indtægter, men derimod hvor meget man selv skal betale i statsskat for det kommende skatteår. Og det kan som nævnt først ses, når såvel grundbeløbsskalaen som udskrivningsprocenten er fastlagt.

For at tage stilling til, hvilke beløb der skal udskrives i statsindkomstskat i det kommende skatteår, er det nødvendigt at have overblik over, hvad statens udgifter og dens øvrige indtægter kan forventes at

ville andrage i finansåret 1968-69, ligesom man må have et vist kendskab til, hvorledes den almindelige økonomiske udvikling kan forventes at blive i denne periode. De nødvendige oplysninger om statens udgifter og øvrige indtægter vil fremgå af de bidrag til finanslovsforslaget, som de enkelte styrelser afleverer til finansministeriet omkring den 1. september; og når der i løbet af september måned er foretaget en gennemgang af disse bidrag, vil der være mulighed for at angive udskrivningsbehovet for det kommende finansår.

At fremsætte forslag til udskrivningsregler, således som hr. Poul Møller ønsker det, før budgetoplysninger til finanslovsforslaget for 1968-69 foreligger, ville altså ikke give nogen forsvarlig vejledning, hverken for skatteyderne eller for det folketing, der til syvende og sidst skal have ansvaret for både finanslov og udskrivningsregler.

I de senere år er forslaget til udskrivningslov fremsat allerede sidst i november måned samtidig med forslaget til finanslov. Regeringen er imidlertid opmærksom på, at den forestående omlægning af skatteskalaerne i forbindelse med skattefradragsreglens afskaffelse gør det særlig påkrævet at fremskynde fremsættelsen af forslag til udskrivningslov netop i år, således som jeg også tidligere har givet udtryk for det, og fremsættelsen vil derfor ske så hurtigt, som det overhovedet vil være saglig forsvarligt efter folketingets sammentræden i oktober.

Af *Poul Dalsager* til landbrugsministeren (14. august 1967):

„Vil ministeren ikke finde det rationelt og omkostningsbesparende, om landbrugs konsulentvæsen kunne omorganiseres, og vil ministeren tage initiativ til en sådan omorganisering?“

Landbo- og husmandsforeningerne har opbygget hver sit konsulentvæsen, der i de fleste tilfælde arbejder med nøjagtig samme opgaver. Det forekommer indlysende, at der i adskillige tilfælde kunne opnås væsentlige besparelser ved en koordination af konsulentarbejdet. Dette finder i forvejen sted på enkelte områder, hvor der kun er ansat en enkelt konsulent til betjening af